

C/2024/555

8.1.2024

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2023 r. – UH/Komisja

(Sprawa T-1052/23)

(C/2024/555)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UH (przedstawiciel: A. Van der Hauwaert, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Komisji Europejskiej z dnia 1 września 2023 r. [sygn. Ares(2023) 5982056], doręczonej stronie skarżącej w dniu 4 września 2023 r.;
- tytułem żądania ewentualnego – stwierdzenie, na podstawie art. 261 TFUE i art. 143 ust. 9 rozporządzenia finansowego z 2018 r. ⁽¹⁾, nieważności kary w postaci publikacji i rejestracji nałożonej w zaskarżonej decyzji; oraz
- w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym nieuwzględnienie przez urzędnika zatwierdzającego pism procesowych przedstawionych przez stronę skarżącą przed sądem apelacyjnym w Brukseli naruszyło prawo skarżącej do odpowiedniej i pełnej obrony.
 - Urzędnik zatwierdzający odmówił skarżącej prawa do odpowiedniej i pełnej obrony, gdy odmówił uwzględnienia uwag skarżącej przedstawionych w ramach postępowania przed sądem apelacyjnym w Brukseli.
2. Zarzut drugi, dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych w odniesieniu do zarzucanego poważnego wykroczenia zawodowego.
 - Skarżąca twierdzi, że urzędnik zatwierdzający popełnił błąd w ustaleniach faktycznych, stwierdzając, po pierwsze, że nie istnieje konsorcjum, a po drugie, że zwróciła się ona do pozostałych członków konsorcjum o podpisanie antydatowanego porozumienia konsorcjum.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do zarzucanego poważnego wykroczenia zawodowego.
 - Zgodnie z tym argumentem urzędnik zatwierdzający nie wykazał, że podnoszone okoliczności stanowią poważne wykroczenie zawodowe.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że upłynął termin wykluczenia skarżącej z powodu zarzucanego jej poważnego wykroczenia zawodowego (przedawnienie).
 - Urzędnik zatwierdzający naruszył prawo, podejmując decyzję o wykluczeniu skarżącej na podstawie zarzucanych działań, które miały miejsce na tyle dawno, że możliwość nałożenia sankcji za te działania się przedawniła.
5. Zarzut piąty, dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych i naruszenia prawa w odniesieniu do decyzji o rejestracji.
 - Skarżąca utrzymuje, że nie istnieje żadna podstawa faktyczna ani prawna do nałożenia kary rejestracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1; zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”).

6. Zarzut szósty, dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych w odniesieniu do zarzucanego naruszenia podstawowych zobowiązań.
 - Urzędnik zatwierdzający popełnił błąd w ustaleniach faktycznych, twierdząc, że skarżąca uchybiła swoim podstawowym zobowiązaniom.
7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że termin na wykluczenie skarżącej w odniesieniu do zarzucanego naruszenia podstawowych zobowiązań upłynął (przedawnienie).
 - Urzędnik zatwierdzający naruszył prawo, podejmując decyzję o wykluczeniu skarżącej na podstawie zarzucanych uchybień w wypełnianiu podstawowych zobowiązań, które miały miejsce na tyle dawno, że możliwość nałożenia sankcji za te działania się przedawniła.
8. Zarzut ósmy, dotyczący niezastosowania zasady proporcjonalności do publikacji.
 - Urzędnik zatwierdzający nie zastosował zasady proporcjonalności, o której mowa w art. 109 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 966/2012 ⁽²⁾ oraz w art. 106 ust. 16 rozporządzenia (UE) nr 966/2012 ze zm., w odniesieniu do decyzji o publikacji.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący niezastosowania art. 106 ust. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 966/2012 ze zm. w odniesieniu do publikacji.
 - Urzędnik zatwierdzający nie zastosował art. 106 ust. 16 rozporządzenia (WE) nr 966/2012 ze zm., ponieważ nie uwzględnił w planowanej publikacji oświadczenia o braku prawomocnego wyroku.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).